

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-674-4-35>

“TITANIC” OF UKRAINIAN BANKRUPTCY PROCEEDINGS

«ТИТАНІК» УКРАЇНСЬКОЇ ПРОЦЕДУРИ БАНКРУТСТВА

Poliakov R. B.

*doctor juris habilitatus (Doctor of Law),
senior research fellow
Academician F. G. Burchak Research
Institute of Private Law
and Entrepreneurship of the National
Academy of Legal Sciences of Ukraine
Kyiv, Ukraine*

Поляков Р. Б.

*доктор юридичних наук,
старший науковий співробітник
Науково-дослідний інститут
приватного права і підприємництва
імені академіка Ф. Г. Бурчака
Національної академії правових
наук України
м. Київ, Україна*

Останнім часом тематика процедури превентивної реструктуризації в царині банкрутства є невимовно актуальною в українському юридично-науковому колі. Навіть не докладаючи багато зусиль, скориставшись звичайним пошуком в інтернеті, можна віднайти достатньо наукових публікацій на цю тему [1; 2; 3; 4; 5; 6; 7; 8], чимало авторів яких донедавна взагалі не цікавилися проблематикою банкрутства і які, як не дивно, одноголосно схиляються до позитивної оцінки цієї процедури.

Певно, такий жвавий інтерес частково пояснюється тематикою євроінтеграційних процесів, невід’ємною частиною яких судилося стати й цій превентивній процедурі, адже з огляду на відповідний Закон [9] саме вона уособлює імплементацію Директиви ЄС 2019/1023 [10].

Щоправда, на превеликий жаль, відбувається така імплементація не без курйозів. Дійсно, вже із самого початку «впадає в очі» невідповідність процедури превентивної реструктуризації закріпленому у ст. 1 Кодексу України з процедур банкрутства (далі – КзПБ) [11] визначенню, яке вказує ціллю зазначеної процедури недопущення або запобігання неплатоспроможності. Водночас із системного аналізу положень Книги 3 КзПБ стає зрозуміло, що законодавець допускає до такої превентивної процедури і неплатоспроможних боржників, тобто боржників, неплатоспроможності яких ну аж ніяк не вдасться запобігти з огляду на її настання.

Попри відчайдушні, утім марні спроби сумління зберегти оптимізм, він усе одно, неначе сніг від палючого весняного сонця, відступає від песимістичної аналогії з відомою приказкою «як корабель назвеш…».

Ця аналогія із судноплаванням навідує нас не дарма. В історії людства вже було сумнозвісне судно, яке сприймалося як втілення вершини розкоші, комфорту та безпеки. Його величали найбільшим і ледь не найшвидшим пасажирським лайнером, а подекуди ходили чутки навіть про те, що він не може потонути. На жаль, як добре всім відомо, доля довела зворотне...

Що ж наразі відбувається із процедурою превентивної реструктуризації?

Перш за все вона буквально зачаровує своїм масштабом! Ну а як інакше, якщо фактично одній процедурі законодавець присвячує цілу книгу КзПБ?!

А як щодо «комфорту»? Чи є ця процедура «привабливою» для боржника у скрутному фінансовому становищі? Безумовно! Чого лише вартують ці щедрі та водночас розкішні привілеї у вигляді положень ст.ст. 33-11 та 33-12 КзПБ?! Ну як можуть не «спокусити»:

– звільнення від нарахування штрафних санкцій із залученими кредиторами (п. 2 ч. 3 ст. 33-11 КзПБ);

– імунітет від процедури банкрутства, який поширюється і на незалучених кредиторів (п. 1 ч. 3 ст. 33-11 КзПБ), і це при тому, що положення ч. 2 ст. 7 Директиви ЄС 2019/1023 дозволяють державам передбачити на законодавчому рівні відхід від такого регулювання;

– можливість застосувати заборону на примусове стягнення коштів, майна чи предмета іпотеки з боржника (ч. 3 ст. 33-12 КзПБ).

Гаразд, а чи буде «*voyage*» швидким? Та годі й казати! За задумом, через 6–12 місяців боржник має стати вже фінансово здоровим.

А як щодо «безпеки»? І тут теж все «як має бути»! Члени органів управління боржника можуть «спати спокійно», адже вони залишаються «за штурвалом» (ч. 1 ст. 33-7 КзПБ).

Що ж вимагається навзаєм? Просто «домовитися» із кредиторами за допомогою схвалення конкурсного плану... Ба більше, не потрібно домовлятися з абсолютно всіма кредиторами, оскільки деяких можна взагалі не залучати. Та навіть і з усіма залученими кредиторами можна не домовлятися, адже потрібно лише отримати згоду всіх класів (ч. 8 ст. 33-20 КзПБ). Однак, якщо і це не вдасться – не біда, головне отримати згоду хоча б одного незалежного класу і тоді спробувати застосувати інститут крос-класового схвалення плану превентивної реструктуризації (пп. «б» п. 2 ч. 2 ст. 33-23 КзПБ)...

Тоді що взагалі може піти не так?! На перший погляд, усе досконало! На жаль, це лише омана, за якою криється справжня небезпека для членів органів управління боржника...

Як не прикро, але зазначені вище заходи захисту боржника максимально діють до **6 місяців** (ч. 3 ст. 33-13 КзПБ), водночас

заключне засідання у процедурі превентивної реструктуризації має бути проведено максимум через **12 місяців** із моменту відкриття процедури (абз. 2 ч. 7 ст. 33-15 КзПБ).

Не варто забувати, що мова йде саме про превентивну процедуру, яка передбачає укладання конкурсної угоди, за якої допускається обмеження єдності волі та волевиявлення деяких її учасників, а отже, *ipso facto* можливе існування злісного незгодного кредитора, який завдяки такій законодавчій прогалині чомусь ладен самотужки «завалити» всю превентивну процедуру, безжалісно знищивши тяжкі зусилля боржника, інших кредиторів і навіть суду, яким у цьому дійстві відводиться лише гірка роль безпорадних спостерігачів.

І це все при тому, що у ч. 8 ст. 6 Директиви ЄС 2019/1023 зазначено про максимальний строк дії згаданих заходів до 12 місяців...

Проте найбільш підступною є ч. 6 ст. 34 КзПБ, яка встановлює обов'язок неплатоспроможного боржника у місячний строк безальтернативно звернутися до господарського суду із заявою про відкриття провадження у справі про банкрутство – інакше настане солідарна відповідальність членів органів управління.

Як ми розуміємо, превентивна реструктуризація не є винятком, у супереч протилежній логіці Директиви ЄС 2019/1023.

І справжньою сатирою будуть положення ч. 6 ст. 33-1 КзПБ, які покладають на боржника підвищений стандарт доказування у випадку існування обставин, передбачених ч. 6 ст. 34 КзПБ. Тобто боржник мусить ще й беззаперечно довести свій намір вчинити делікт, адже згадана солідарна відповідальність згідно з позицією Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду [12] наділена деліктною природою.

Як бачимо, ситуація катастрофічна. Єдине, що втішає, – це те, що зазначене регулювання наявне не в Німеччині, де за аналогічний делікт передбачено кримінальну відповідальність із санкцією аж до позбавлення волі (§ 15a *Insolvenzordnung* (Статут неспроможності) [13]) [14, с. 621].

Однак, якщо знову повернутися до законодавчого визначення превентивної реструктуризації, наведеного на початку, то можна іронічно зауважити, що неплатоспроможні боржники були попереджені, щоправда в найкращих каверзних традиціях «фокусів мізерного шрифту». Ну, не дарма ж метою превентивної реструктуризації визначено недопущення або запобігання неплатоспроможності!..

Ураховуючи зазначене, безумовно, у нинішньому виді процедура превентивної реструктуризації абсолютно непридатна та навіть небезпечна для застосування, а необхідність змін у цьому аспекті більш ніж очевидна [15].

Література:

1. Крикун В. Б., Дерлюк В. Д. Превентивна реструктуризація як правовий механізм запобігання неплатоспроможності. *Нове українське право*. 2025. Вип. 2. С. 88–97. URL: <http://newukrainianlaw.in.ua/index.php/journal/article/view/752/688>
2. Максименцев М. Г. Процедурні і адміністративно-правові аспекти заходів реструктуризації і відновлення підприємств у стані неплатоспроможності, враховуючи інтеграцію в законодавство України практик ЄС щодо регулювання банкрутства. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*. 2024. № 6. С. 118–124. URL: http://apnl.dnu.in.ua/6_2024/20.pdf
3. Швидка Т. І. Впровадження інституту превентивної реструктуризації в Україні: проблеми та перспективи. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2025. Вип. 5, ч. 1. С. 420–425. URL: <https://app-journal.in.ua/wp-content/uploads/2025/10/70.pdf>
4. Циганович О. В. Превентивна реструктуризація боргів як спосіб запобігання банкрутству. *Правничий часопис Донецького національного університету імені Василя Стуса*. 2024. № 2. С. 127–139.
5. Радзивілюк В. Проблеми впровадження інструментів раннього попередження відповідно до Директиви (ЄС) 2019/1023. *Право України*. 2024. № 9. С. 74–86. URL: https://pravoua.com.ua/storage/files/magazines/files/article-pravo_2024_9-s4137.pdf
6. Синегубов О. В. Правові рамки превентивної реструктуризації в ЄС: досвід для України на сучасному етапі. *Вісник Національної академії правових наук України*. 2024. № 4. Т. 31. С. 101–127. URL: [https://visnyk.kh.ua/web/uploads/pdf/31\(4\)_2024-101-127.pdf](https://visnyk.kh.ua/web/uploads/pdf/31(4)_2024-101-127.pdf)
7. Петруненко Я. В. Вдосконалення законодавства України в сфері банкрутства в контексті європейської інтеграції: проблеми імплементації Директиви (ЄС) 2019/1023. *Юридичний науковий електронний журнал*. № 4/2025. С. 473–477. URL: http://lsej.org.ua/4_2025/115.pdf
8. Костицький І. Л., Середницька І. А. Щодо превентивної реструктуризації у процедурі банкрутства. *Державно-правові засади формування безпекового середовища в Україні в умовах сучасних викликів* : збірник матеріалів III Всеукраїнської наукової конференції (м. Одеса, 18 грудня 2024 р.) / ОДУВС. Одеса, 2024. С. 259–261. URL: <https://dspace.oduvs.edu.ua/server/api/core/bitstreams/0a69fde7-5382-4eae-9209-ae91af6bcccf/content>
9. Про внесення змін до Кодексу України з процедур банкрутства та деяких інших законодавчих актів України щодо імплементації Директиви Європейського парламенту та Ради Європейського Союзу

2019/1023 та запровадження процедур превентивної реструктуризації : Закон України від 19 вересня 2024 р. № 3985-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3985-20#Text>

10. Directive (UE) 2019/1023 du Parlement européen et du Conseil du 20 juin 2019 relative aux cadres de restructuration préventive, à la remise de dettes et aux déchéances, et aux mesures à prendre pour augmenter l'efficacité des procédures en matière de restructuration, d'insolvabilité et de remise de dettes, et modifiant la directive (UE) 2017/1132 (directive sur la restructuration et l'insolvabilité). URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FR/TXT/?uri=CELEX:32019L1023>

11. Кодекс України з процедур банкрутства. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2597-19#Text>

12. Постанова Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду від 7 жовтня 2025 р. у справі № 902/1302/22. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/130859339>

13. Insolvenzordnung. URL: <https://www.gesetze-im-internet.de/inso/>

14. Поляков Р. Суворість процедури неспроможності: аспект солідарної відповідальності. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2025. № 1. С. 619–625. URL: http://lsej.org.ua/1_2025/146.pdf

15. Поляков Р. Б., Поляков Б. М. “Kejserens nye klader”, або «Нова» превентивна процедура в Україні. *Право і суспільство*. 2025. № 5. Т. 2. С. 405–417. URL: http://pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2025/5_2025/part_2/54.pdf